

Víkend podzimní pro děti

V zajetí Stroje času I.

Vážená rado společnosti ČAS, posíláme vám krátkou zprávu

z naší další cesty časoprostorem. Jak jistě víte, od naší první cesty uplynul již nějaký ten čas a technologové společnosti udělali veliký pokrok. Časostroj se tak podařilo podstatně zmenšit a je teď přenosný i jedním jediným člověkem. Dalším významným vylepšením byla stabilizace pro skoky do budoucnosti. Toho jsme se také rozhodli využít a hned první krok jsme směřovali do budoucnosti. Nevýhodou takovýchto skoků je to, že není možné dopředu odhadnout, do jaké epochy se dostaneme. Náš první skok nás

kvůli tomuto nešvaru zavedl přímo do středu války.

Aby nás nikdo zbytečně nepodezříval ze špionáže, zapojili jsme se ihned do akce a pokusili jsme se získat plány od generála. Tajné dokumenty se povalovaly prakticky všude kolem něj a ve chvíli, kdy se věnoval konkrétně některému z nich či kdy popíjel kávu, byla možnost se kolem něj proplížit, některý mu ukrást a vynést jej ven. Problém nastal, když káva zabrala nebo když odložil právě studovaný dokument. Pak se rozpoutalo samo peklo. „K zemi! Vztyk! K zemi! Vztyk!“, jeho hromování se rozléhalo táborem a nenašel se nikdo, kdo by si dovolil jej neuposlechnout. Následně jsme se, trochu nelogicky, podrobili výcviku správného vojína. Museli jsme uznat, že to byla zajímavá doba, ale raději jsme zamířili do jiné epochy.

Dalším skokem jsme zamířili do hlubší budoucnosti a dostali jsme se na místo někde uprostřed vesmíru, na vesmírnou loď. Než jsme přistáli, tak jsme se nějakou chvíli věnovali ještě sportům. Po přistání jsme se rychle zorientovali a rozhodli jsme se pokusit okopírovat zdejší technologii, kterou bychom mohli ještě dále vylepšit

náš Stroj. Začali jsme tedy shánět věci nazývané jako ČIPy, ALU a hadronové urychlovače. Tyto tři věci ale bylo potřeba mít naráz u sebe, aby k něčemu vůbec byly. Proto jsme se přebytečných ČIPů a ALU okamžitě zbavovali. Po této akci jsme se ale znelibili obyvatelům této vesmírné lodě, ale pomocí nějaké zbraně nás oslepili a my jsme náš zrak získali zpět až po strastiplné cestě skrze neznámé prostředí. Večer jsme začali zapojovat získané komponenty do Časostroje. Toto počínání bylo poněkud složitější a museli jsme ho mnohokrát upravovat, neboť ne každé spojení bylo efektivní. Po několika hodinách jsme vše úspěšně zapojili a pomocí získaného boostu jsme nastavili Stroj na ještě mnohem vzdálenější budoucnost a vyrazili směr rok XY.

V zajištění Stroje času II.

Vážená rado, po vylepšení Časostroje jsme se přesunuli na úplný konec všeho. Dostali jsme se do míst, kde z nebe padaly meteority, zem pukala vlivem tektonických pohybů, a kde se mezi lidmi rozšířila nějaká zvláštní choroba, která z nich dělala zombie. Ihned po přistání jsme se museli skrývat před zmiňovanými meteority v úkrytech,

kteřích bylo zoufale málo, a tak se běžně stávalo, že někdo, kdo si připadal v teple a bezpečí, skončil nečekaně venku, takřkajíc na

mraze. Když se meteorický roj přehnal, museli jsme prakticky ihned začít řešit nový problém. V rámci úkrytů došlo k přenosu zombie choroby mezi jejich původními obyvateli a mezi těmi, kteří zde hledali bezpečí. Veškeré nakažené bylo potřeba co nejdříve vyléčit, abychom tuto nemoc nezavlekli do nějakého nevinného času. Léčení

nám chvíli zabralo, bylo potřeba prvně nasbírat potřebné byliny a u zdejšího medika z nich nechat vyrobit lék. Nakonec se ale dílo zdařilo a my jsme se vydali zpět na místo, kam jsme prvně doskočili. Cesta se nám však nečekaně prodloužila, neboť došlo k tektonickému posunu. Když se nám pak podařilo dorazit na požadované místo, zjistili jsme, že jsme přišli o několik členů. Při průchodu postapokalyptickým městem se nám pár lidí ztratilo v jednom ze starých bunkrů a my pro jejich osvobození museli prolomit vstupní kódy. Při tomto činnění jsme narazili na posledního žijícího člověka na Zemi, který nám velmi pomohl. Konečně jsme tak byli zase všichni spolu a zdraví. Neprodleně jsme nastartovali Stroj a zamířili do nějakých bezpečnějších časů.

V zajetých stroje času III.

Vážená rado, v poslední zprávě jsem vás informoval o naší zastávce v apokalyptické budoucnosti, v této bych vás rád informoval o naší zastávce v 80. letech 20. století. Byť jsme nevěděli, kam to skáčeme, tak se nám tento tip docela vyplatil. Období to bylo poměrně klidné a my jsme si zde tak odpočinuli po stresujících zážitcích ze zombie apokalypsy. Část dne jsme se zde věnovali sportům,

protože jsme prostě potřebovali vypnout. Udělali jsme si tak menší turnaj v ringu. Odpoledne jsme se pak zaměřili na prozkoumávání současných technologií a večer nás čekala velká párty, tzv. diskotéka. Tento den

nám celkově uběhl v poklidu a velmi rychle a následující den nás již čekal návrat zpět, do naší časové epochy.

Poslední den již probíhal ve znamení úklidu našich ubikací, a protože jsme se potřebovali ideálně vrátit přesně do stejné chvíle, ze které jsme startovali. Proto jsme si potřebovali najít několik předmětů pro stabilizaci časového víru. Tyto předměty s námi putovaly již z naší doby a nazývaly se časovými fragmenty. Právě díky nim jsme pak byli schopni zacílit náš skok do požadované chvíle. Naštěstí se nám je povedlo rychle shromáždit, a návrat tak nebyl nijak zvlášť složitou záležitostí. Věřím, že všichni naši cestující byli navýsost spokojeni, a už teď se moc těšíme na další společnou cestu.

Doktor

